

Briselē, 23.10.2013
SWD(2013) 426 final

KOMISIJAS DIENESTU DARBA DOKUMENTS

IETEKMES NOVĒRTĒJUMA KOPSAVILKUMS

Pavaddokuments dokumentam

Priekšlikums Padomes Direktīvai,

**ar ko attiecībā uz standartizētu PVN deklarāciju groza Direktīvu 2006/112/EK par
kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu**

{COM(2013) 721 final}

{SWD(2013) 427 final}

{SWD(2013) 428 final}

KOMISIJAS DIENESTU DARBA DOKUMENTS

IETEKMES NOVĒRTĒJUMA KOPSAVILKUMS

Pavaddokuments dokumentam

Priekšlikums Padomes Direktīvai,

ar ko attiecībā uz standartizētu PVN deklarāciju groza Direktīvu 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu

1. IEVADS

Kopēja ES PVN sistēma ir svarīgs dalībvalstu ieņēmumu avots (22 % no kopējās nodokļu ieņēmumu summas 2010. gadā), taču to sarežģīt vairāk nekā puse no PVN direktīvas 400 un vairāk pantiem, kuros ir pamatnoteikumu izņēmumi.

Ziņošanas pienākumu vērtējot saistībā ar Komisijas rīcības programmu administratīvā sloga mazināšanai, ar PVN saistītais slogs EUR 69 miljardu apmērā bija administratīvo slogu saraksta pirmajā vietā. PVN deklarāciju administratīvais slogs ES tika vērtēts EUR 19 miljardu apmērā.

Augsta līmeņa grupa ar administratīvo slogu saistītiem jautājumiem (tā dēvētā *Stoiber* grupa), sacīja, ka jo īpaši nodokļu jomā jāiegulda intensīvāks darbs, lai samazinātu slogu uzņēmumiem. *Stoiber* grupas pētījumā bija ieteikts, ka “ir jāapsver iespēja visās 27 dalībvalstīs ieviest vienādu PVN deklarāciju”.

Saskaņā ar PVN direktīvu par kopējo PVN sistēmu dalībvalstis pašlaik drīkst noteikt PVN deklarāciju saturu un iesniegšanas veidu, tāpēc ir 27 ļoti atšķirīgas periodiskās PVN deklarācijas, kurās aizpildāmo lodziņu skaits ir diapazonā no mazāk par 10 lodziņiem līdz 100 lodziņiem.

“PVN sistēmas elementu retrospektīvajā novērtējumā” tika aprēķināts, ka, samazinot par 10 % PVN vispārējo administratīvo procedūru neatbilstības dalībvalstīs, par 3,7 % varētu palielināties ES iekšējās tirdzniecības apjoms, vienlaikus faktiskais IKP un patēriņa apjoms varētu palielināties attiecīgi par 0,4 % un 0,3 %. Tāpēc standartizēta PVN deklarācija varētu patiešām pozitīvi ietekmēt ES ekonomiku.

Ņemot vērā *Stoiber* grupas ziņojumu par administratīvo slogu, Zaļajā grāmatā par PVN nākotni tika iekļauts PVN pienākumu pārskats, pēc tam tika pieņemts Komisijas paziņojums, kurā tika pausta apņemšanās 2013. gadā iesniegt tiesību akta priekšlikumu, lai standartizēta PVN deklarācija “būtu pieejama visās valodās un brīvpārītīga visiem ES uzņēmumiem”.

2. PROCESUĀLIE JAUTĀJUMI UN APSPRIEŠANĀS

TAXUD ĢD ir vadošais direktorāts, vadības grupā apspriežoties ar MARKT ĢD, ENTR ĢD, CNECT ĢD, ģenerālsekretariātu un OLAF. Tika informēts arī Juridiskais dienests un ESTAT.

No 2012. gada 3. jūlija līdz 2013. gada 23. maijam vadības grupai bija četras sanāksmes.

Apspriešanās tika rīkotas, kā norādīts turpmāk.

- **Zaļā grāmata par PVN nākotni** un pievienotais Komisijas dienestu darba dokuments (9.7. iedaļā īpaši tika aplūkots jautājums par standartizētu ES PVN deklarāciju). Sabiedriskā apspriešana tika sākta 2010. gada 1. decembrī un pabeigta 2011. gada 31. maijā.
- Saistībā ar **PwC pētījumu** no 2012. gada janvāra līdz 2012. gada jūnijam tika rīkoti semināri, kuros piedalījās uzņēmumi, lai definētu standartizētu PVN deklarāciju.
- Ar Komisijas lēmumu izveidotā **ekspertu grupa PVN jautājumos (PVN ekspertu grupa)** tikās 2013. gada 25. janvārī.
- Apspriešanās ar MVU notika 2013. gada 17. aprīlī **sanāksmē par Mazās uzņēmējdarbības aktu**.
- **Fiscalis seminārā**, kas tika rīkots Portugālē 2012. gada 2.–4. oktobrī, notika apspriešanās ar dalībvalstu nodokļu iestāžu pārstāvjiem.
- Apspriešanās ar dalībvalstīm notika 2013. gada 28. janvārī **PVN nākotnes attīstības grupā (PVN nākotnes grupa)**.

Uzņēmumi ļoti atbalstīja standartizētu PVN deklarāciju. MVU vienprātīgi apstiprināja ierosinājumu par standartizētu PVN deklarāciju, vienlaikus saprotot, ka mazākiem uzņēmumiem ir jāsamazina PVN deklarāciju iesniegšanas biežums.

Dalībvalstis ir gatavas pieņemt standartizētu PVN deklarāciju un vairumā gadījumu to atbalsta, taču piesardzīgi vērtē ietekmi, ko radīs vajadzība grozīt valsts PVN deklarāciju un ar to saistītās izmaksas. Dalībvalstis uzskata, ka būtiski svarīgi ir divi elementi, pirmkārt, būtu vajadzīga tikai viena veida PVN deklarācija, jo izmaksas, kas saistītas ar dubultas sistēmas (Eiropas un valsts) ieviešanu un pārvaldību, būtu pārmērīgi augstas, un, otrkārt, būtu vajadzīgs tāds tvērums, kurš ļautu iekļaut dažādos informācijas līmeņus, kas vajadzīgi riska analīzes un kontroles nodrošināšanai.

3. PROBLĒMU KONSTATĒŠANA

PVN direktīvā ir paredzēti noteikumi, kas dalībvalstīm jāievēro, prasot PVN deklarācijas saviem nodokļa maksātājiem. Tajā noteikta uzņēmumu finansiālā atbildība pret dalībvalsti un sniegta riska kontrolei un attiecīgai revīzijai vajadzīgā informācija.

Kopumā dalībvalstis var brīvi noteikt maksājamās PVN summas aprēķināšanai vajadzīgās informācijas apjomu, un tā tiek norādīta lodziņos, kuru skaits ir diapazonā no mazāk par 10 lodziņiem līdz 100 lodziņiem. Turklāt dažās dalībvalstīs gada kopējā PVN deklarācijā var būt aizpildāmi pat 200 vai vairāk lodziņu.

Salīdzinājumā ar lieliem uzņēmumiem, kuriem ir precīzāki iekšējās kontroles mehānismi un darbinieki, kas atbild par nodokļu jautājumiem, prasība iesniegt PVN deklarāciju lielākas administratīvās izmaksas rada MVU, kuriem parasti nav pietiekamu resursu vai zināšanu par nodokļu jautājumiem.

Dalībvalstis savas PVN deklarācijas ir izstrādājušas tikai iekšējās kontroles, organizatoriskām un riska pārvaldības vajadzībām, un tāpēc tajās ES dimensijai nav nozīmes. Turklāt dalībvalstis nav pietiekami ieinteresētas mēģinājumos samazināt PVN deklarāciju atšķirības valstu starpā, un tās pašas risina atšķirības starp PVN deklarācijām, kuras labākajā gadījumā arī turpmāk būs tikpat sarežģītas.

Tā kā ir gaidāms, ka aizvien vairāk mazo uzņēmumu, kas darbojas vietējā tirgū, paplašinās pārrobežu tirdzniecību, tad, patlaban samazinot administratīvo slogu, kuru katras valsts PVN deklarācijas iesniegšana rada MVU, tiktu radīta netieša pozitīva ietekme un šiem uzņēmumiem, tiktu atvieglināta pārrobežu tirdzniecība, kā arī stiprināta vienotā tirgus efektivitāte.

3.1. Pārrobežu problēma

Galvenās problēmas, ko uzņēmumiem rada PVN deklarāciju aizpildīšana dažādās dalībvalstīs, ir to sarežģītība un valodu atšķirības. Sarežģījumus rada tas, ka jāsniedz atšķirīga informācija, nav saskaņotas definīcijas attiecībā uz iesniedzamo informāciju, trūkst labu pamatnostādņu attiecībā uz PVN deklarācijas aizpildīšanu, iesniegšanas noteikumi un procedūras ir atšķirīgi, kā arī pastāv prasība to aizpildīt attiecīgās valsts valodā. Šos sarežģījumus rada arī prasītās informācijas apjoms, kas vairākās dalībvalstīs ir ļoti darbietilpīgs.

Šī sarežģītība savukārt rada divas galvenās problēmas — tā ierobežo pārrobežu tirdzniecību un palielina slogu, kas saistīts ar pārrobežu uzņēmējdarbību.

Ir aprēķināts, ka PVN deklarācijas ES aizpilda 29,8 miljoni uzņēmumu. No tiem apmēram 3,8 miljoni iesniedz PVN deklarācijas vairāk nekā vienā dalībvalstī, tādējādi izmaksas 2 līdz 3 reizes pārsniedz EUR 4 miljardus, ko izmaksā vietējo PVN deklarāciju iesniegšana.

MVU, kas veic pārrobežu uzņēmējdarbību, šo problēmu pastiprina divi acīmredzami iemesli. Pirmkārt, tiem nav pietiekamu finansiālo resursu, lai PVN deklarāciju iesniegšanai citā dalībvalstī izveidotu vietējos uzņēmumus ar vietējiem darbiniekiem. Otrkārt, tiem nav pietiekamu finansiālo resursu, lai nolīgtu īpašus darbiniekus vai maksātu ārējiem konsultantiem, kuriem būtu vajadzīgās zināšanas un kuri prastu attiecīgās valsts valodu, lai aizpildītu PVN deklarāciju citā dalībvalstī.

Tas rada konkrētus tirdzniecības šķēršļus, un tādēļ daudzi MVU vienkārši neveic pārrobežu tirdzniecību.

3.2. Valsts iekšējā problēma

Ar PVN deklarāciju iesniegšanu (piemēram, informācijas reģistrēšanas un vākšanas laiks, PVN deklarācijas lodziņu aizpildīšana, iesniegšana utt.) saistītās izmaksas lieliem uzņēmumiem absolūtā izteiksmē gan ir būtiskas, jo tiem ir lielāks darījumu skaits, sarežģītāki PVN gadījumi un plašāki iekšējās kontroles mehānismi, taču, izsakot tās kā gada apgrozījuma procentuālo daļu, ievērojami lielākas ir MVU izmaksas.

Konstatējumi paziņojumā “Lietpratīgs regulējums — reaģējot uz mazo un vidējo uzņēmumu vajadzībām” liecina, ka pēc konkrētu MVU domām PVN tiesību akti ir apgrūtinātākā ES

tiesību aktu joma. Tāpēc saistībā ar iniciatīvu “Vispirms domāt par mazajiem uzņēmumiem” ir skaidrs, ka pasākums, kas samazinātu PVN radīto slogu, ievērojami ietekmētu tieši MVU un mikrouzņēmumus.

3.3. Problēmas attīstība

Tā kā preču un pakalpojumu tirdzniecības apjoms ir ārkārtīgi palielinājies un tā kā vienotā valūta un vienotāki ES tiesību akti aizvien vairāk MVU mudina atklāt un izmantot tirdzniecības iespējas ārpus valsts robežām, palielināsies arī to uzņēmumu skaits, kuriem būs jāpilda PVN deklarācijas vairāk nekā vienā dalībvalstī.

Turklāt sistēmā, kur pārrobežu piegādēm piemēro galamērķa dalībvalsts nodokļa likmi, vēl par 1,2 miljoniem varētu palielināties to uzņēmumu skaits, kam būs jāaizpilda PVN deklarācijas citā dalībvalstī.

4. MĒRĶI

Ir divi galvenie mērķi — samazināt šķēršļus pārrobežu tirdzniecībai un samazināt vietējo uzņēmumu slogu, lai veicinātu izaugsmi un konkurētspēju.

Ir arī pakārtoti mērķi. Izaugsmei labvēlīgas fiskālās konsolidācijas atbalstu var veicināt, nodrošinot standartizētas informācijas apmaiņu dalībvalstu starpā nolūkā samazināt krāpšanas iespējas un uzlabot pienākumu izpildi. Tāpat arī vienota kontaktpunkta paplašināšanai varētu būt izdevīga vienošanās par standartizētu PVN deklarāciju, kas būtu pamatā PVN deklarācijai, kura iesniedzama vienotā kontaktpunktā.

5. POLITIKAS VARIANTI

Vienīgā iespēja, kas varētu nodrošināt vienkāršošanu un administratīvā sloga samazināšanu pieņemamā termiņā, būtu atsevišķs ES līmeņa tiesību akts. Tādēļ risinājumi priekšlikuma tvērumam ir:

A) pašreizējais stāvoklis (neko nemainīt);

B) obligāta standartizēta ES PVN deklarācija (gan uzņēmumiem, gan dalībvalstīm);

C) brīvprātīga standartizēta ES PVN deklarācija uzņēmumiem (obligāta dalībvalstīm);

D) standartizēta ES PVN deklarācija, brīvprātīga tiem uzņēmumiem, kas iesniedz PVN deklarācijas vairāk nekā 1 dalībvalstī (obligāta dalībvalstīm);

E) obligāta standartizēta PVN deklarācija, ierobežojot dalībvalstu tiesības noteikt standartizētā sarakstā iekļautu informāciju.

Šos variantus var aplūkot saistībā ar:

- standartizētas PVN deklarācijas saturu;
- regularitāti un iesniegšanas termiņu;
- PVN gada deklarāciju;

- citiem jautājumiem (elektroniska aizpildīšana, kļūdu labojumi).

6. IETEKMES NOVĒRTĒJUMS

6.1. Pamatscenāriju raksturojoši skaitļi (A variants)

ES ir apmēram 30 miljoni uzņēmumu, kuriem obligāti jāaizpilda valsts PVN deklarācijas (0,2 % ir lieli uzņēmumi, 1,1 % — vidēji uzņēmumi, 6,5 % — mazi uzņēmumi un 92,2 % — mikrouzņēmumi, kuru gada apgrozījuma summa ir mazāka par EUR 2 miljoniem).

Šie 30 miljoni uzņēmumu gadā iesniedz gandrīz 150 miljonus PVN deklarāciju, no kurām lielāko daļu (vairāk nekā 130 miljonus) iesniedz mikrouzņēmumi. Toties šo mikrouzņēmumu maksātā PVN ieņēmumu summa ir tikai neliela procentuāla daļa no kopējās iekasētās PVN ieņēmumu summas.

Ir aprēķināts, ka šo 150 miljonu PVN deklarāciju iesniegšana gadā izmaksā apmēram EUR 30 miljardus. Šī summa atbilst apmēram 3,5 % no gada kopējās PVN ieņēmumu summas un 0,25 % no IKP ES 27 dalībvalstīs. Apmēram EUR 0,48 miljardi attiecas uz lielajiem uzņēmumiem, EUR 5,98 miljardi — uz MVU un EUR 24,19 miljardi — uz mikrouzņēmumiem.

Izmaksas, ko 27 dalībvalstīm rada šo 150 miljonu PVN deklarāciju administrēšana, ietver regulārās izmaksas (piemēram, pienākuma izpildes un sniegtās informācijas ticamības pārbaude, papildu informācijas apkopošana u. c.) un vienreizējās izmaksas (piemēram, IT, gada deklarāciju pārbaudes apmācība). Minētie skaitļi attiecas uz Apvienoto Karalisti, un tie ir raksturīgi ES kopumā, tie būtu pielīdzināmi ES kopējām PVN iekasēšanas izmaksām EUR 6 miljardu apmērā.

6.2. Administratīvais slogs uzņēmumiem — tostarp MVU

B variants — obligāta standartizēta ES PVN deklarācija (gan uzņēmumiem, gan dalībvalstīm)

Ņemot vērā izveidošanas un pārejas izmaksas, bruto ieguvums gadā ir aprēķināts EUR 15 miljardu apmērā. Tomēr 8 dalībvalstīs PVN deklarācija ir vienkāršāka par PwC standarta PVN deklarācijas modeli, un šo dalībvalstu izmaksas varētu palielināties apmēram par EUR 3 miljardiem. Tāpēc neto ietaupījums ES līmenī būtu EUR 12 miljardi.

Papildu izmaksas, kas saistītas ar standartizētas PVN deklarācijas izveidi un pāreju uz tās izmantošanu, ir apmēram EUR 150 uz vienu uzņēmumu, kas visiem 30 miljoniem uzņēmumu kopumā palielinātu izmaksas līdz EUR 4,25 miljardiem.

Ja ne visi mikrouzņēmumi izvēlētos iesniegt deklarāciju reizi ceturksnī, tādējādi varētu zaudēt izmaksu ietaupījumus EUR 1,8 miljardu apmērā.

Ja gada kopējā PVN deklarācija netiktu atcelta, iesaistītie uzņēmumi gadā zaudētu izmaksu ietaupījumus EUR 2,8 miljardu apmērā.

C variants — brīvprātīga standartizēta ES PVN deklarācija uzņēmumiem

Pieņem, ka visi uzņēmumi, kas darbojas starptautiskā līmenī (apmēram 3,8 miljoni), un apmēram 80 % no tiem uzņēmumiem, kas reģistrēti dalībvalstīs, kurās ir sarežģītākās PVN deklarācijas, izvēlēties standartizētu deklarāciju. Sagaidāms, ka izmaksu ietaupījumi būtu EUR 15 miljardi, no tiem EUR 4,5 miljardi būtu uzņēmumiem, kas darbojas starptautiskā līmenī. Tie ietver ietaupījumus, ko rada gada PVN deklarācijas (EUR 1,9 miljardi) atcelšana un mikrouzņēmumu PVN deklarāciju iesniegšana reizi ceturksnī (EUR 1,8 miljardi).

Kopējās izmaksas, kas saistītas ar standartizētas deklarācijas izveidi un pāreju uz tās izmantošanu, iesaistītajiem 20,4 miljoniem uzņēmumu (0,4 miljoni lielo uzņēmumu, 1,4 miljoni mazo uzņēmumu un 18,6 miljoni mikrouzņēmumu) palielinātos līdz EUR 2,9 miljardiem.

D variants — brīvprātīga izvēle tiem uzņēmumiem, kas iesniedz PVN deklarācijas vairāk nekā 1 dalībvalstī

Tā kā tikai uzņēmumi, kas darbojas starptautiskā līmenī (apmēram 3 miljoni), varētu izmantot standartizēto deklarāciju, gaidāmais izmaksu ietaupījums attiecībā uz regulārajiem izdevumiem šiem uzņēmumiem būtu EUR 6 miljardi. Pārejas izmaksas būtu tikai EUR 500 miljoni.

Ja visi mikrouzņēmumi, kuriem ir piedāvāta standartizēta deklarācija un kuri patlaban iesniedz PVN deklarācijas reizi mēnesī, turpinātu to darīt, tas radītu apmēram EUR 0,8 miljardus lielus ietaupījumu zaudējumus. Cits variants būtu visiem mikrouzņēmumiem samazināt iesniegšanas biežumu (arī tiem, kas neizmanto standartizēto deklarāciju), tādā gadījumā papildu ietaupījumi EUR 6 miljardu vietā būtu EUR 1 miljards.

Ja visiem uzņēmumiem tiktu atcelts pienākums iesniegt gada kopējās PVN deklarācijas tajās valstīs, kuras prasa šādas deklarācijas, tiktu zaudēti apmēram EUR 0,8 miljardus lieli ietaupījumi.

E variants — obligāta standartizēta PVN deklarācija, ierobežojot dalībvalstu tiesības noteikt standartizētā sarakstā iekļautu informāciju

Tapāt kā B variantam gada bruto ieguvums tiek lēsts EUR 15 miljardu apmērā. Tomēr pretēji B variantam tas nerada zaudējumus tām dalībvalstīm, kurās ir vienkāršākas PVN deklarācijas.

Vienreizējās izmaksas, kas saistītas ar pāreju uz standartizētas deklarācijas izmantošanu, visiem iesaistītajiem 30 miljoniem uzņēmumu sākotnēji — kā B scenārijā — palielinātos līdz EUR 4,25 miljardiem. Tomēr pārejas izmaksas nebūtu tajās dalībvalstīs, kurās tiks prasīta tā pati iepriekšējā informācija (lai gan standartizētā formātā), un tādējādi šajā scenārijā kopējās pārejas izmaksas varētu palikt EUR 2,9 miljardu apmērā.

Ja visi mikrouzņēmumi, kas patlaban iesniedz PVN deklarācijas reizi mēnesī, turpinātu to darīt, tas radītu apmēram EUR 1,8 miljardus lielus ietaupījumu zaudējumus, un, ja netiktu

atcelts pienākums iesniegt kopēju PVN gada deklarāciju, ietaupījumu apmērs samazinātos par EUR 2,8 miljardiem.

6.3. PVN deklarāciju administrēšanas izmaksas dalībvalstīs

Obligāti ieviešot standartizētu PVN deklarāciju, dalībvalstīm būs jāmaina valsts PVN deklarācijas, vai nu tās papildinot (C un D variants), vai tās aizvietojo (B un E variants). Tas radīs izmaksas tādās jomās kā tīmekļa vietņu, IT sistēmu maiņa, visu uzņēmumu informēšana par izmaiņām un darbinieku papildu apmācība. Tas varētu ietekmēt arī revīziju un kontroli, jo būs vajadzīga riska analīzes instrumentu maiņa.

Dalībvalstīm, kuras ietekmēs standartizētās PVN deklarācijas ieviešana, IT jomā varētu būt vienreizējas papildu izmaksas apmēram no EUR 800 miljoniem līdz EUR 1 miljardam, kā aprēķināts PwC pētījumā (2013. gads).

Dalībvalstis pauž bažas par jomām, kas nav saistītas ar izmaksām, piemēram, par riska analīzi un revīzijām vajadzīgās informācijas zudumu, kā arī ietekmi uz personālsursiem.

Šīs bažas rada pieņēmums — “jo lielāks prasītās informācijas apjoms, jo labāk nodokļa maksātāji izpilda pienākumu”. Tomēr šo pieņēmumu nepamato pierādījumi, jo nav acīmredzams negatīvas saiknes starp PVN deklarācijā aizpildāmo lodziņu skaitu un neiekasētajiem PVN ieņēmumiem attiecīgajā valstī.

Dalībvalstis var atzīt, ka standartizēta PVN deklarācija tām rada zināmas priekšrocības:

- vienkāršāka informācijas apmaiņa dalībvalstu starpā, tādējādi paātrinot krāpšanas gadījumu atklāšanu;
- precīzāka, mazāk kļūdaina informācija, jo PVN deklarācija būs standartizēta un vairumā gadījumu vienkāršāka par valsts PVN deklarāciju;
- veicinās brīvprātīgu pienākumu izpildi, jo īpaši mazāku uzņēmumu vidū;
- atvieglinās pāreju uz vienota kontaktpunkta izveidi.

Attiecībā uz C un D variantu dalībvalstis skaidri un vienprātīgi uzsvēra, ka dubulta PVN deklarācija, t. i., līdztekus saglabājot valstu pašreizējās PVN deklarācijas un standartizēto ES PVN deklarāciju, būtu pārāk sarežģīta un dārgi administrējama. Atšķirtos saņemtās informācijas apjoms, noteikumi un procedūras uzņēmumiem, kas līdztekus izmantotu gan vienu, gan otru PVN deklarāciju, un riska analīzei vajadzīgo vēsturisko datu atbilstība.

7. VARIANTU SALĪDZINĀJUMS

Apsvērumi par dažādo variantu ietekmi tika vienlīdz pamatoti gan ar pozitīvo ietekmi uz uzņēmumiem saistībā ar šķēršļu likvidēšanu pārrobežu tirdzniecībai un administratīvā sloga samazināšanu, gan ar negatīvo ietekmi, ko šīs izmaiņas dalībvalstīm radīs izmaksu ziņā.

Dalībvalstu izmaksas ir sarežģīti aprēķināt, tāpēc galvenie faktori ir pamatoti ar:

- uzņēmumiem piedāvāto PVN deklarāciju skaitu (dubultā sistēma izmaksā dārgāk);
- ietekmēto dalībvalstu skaitu.

Citiem faktoriem, piemēram, ietekmei uz sociālo jomu vai vides pārmaiņām, ir niecīga nozīme, tāpēc tos var neuzskatīt par faktoriem, kas būtiski ietekmē lēmuma pieņemšanu par visizdevīgāko variantu.

Atbilstīgā varianta izvēle faktiski ir izvēle starp lielāku elastīgumu uzņēmumiem, kas turpmāk samazinās administratīvo slogu, un dalībvalstu izmaksām un procesa sarežģītību. C variants vislielākajā mērā samazina uzņēmumu slogu, taču tas ir visneizdevīgākais dalībvalstīm. Līdzīgi — A variants ir visizdevīgākais dalībvalstīm, taču vismazāk (faktiski nemaz) samazina uzņēmumu slogu.

Šajā ziņā alternatīvs kompromisa risinājums — E variants — vislielākajā mērā samazina uzņēmumu slogu, vienlaikus niecīgā mērā ietekmējot dalībvalstis.

Variants	Kopējais administratīvā sloga samazinājums ietaupījumu ziņā (pārrobežu un valsts)		Izmaksas dalībvalstij			Kopējais vērtējums
	EUR	Vieta	Skaits P VN deklarāciju sistēmā	Ietekmēto dalībvalstu skaits	Vieta	Vieta
E	12–15 miljardi	2.	1	19	2.	1.
C	15 miljardi	1.	2	27	4.=	2.
B	12 miljardi	3.	1	27	3.	3.
A	0	5.	1	0	1.	4.
D	6 miljardi	4.	2	27	4.=	5.

8. ĪSTENOŠANA UN UZRAUDZĪBA

Standartizētās PVN deklarācijas atbilstīga pārbaude tiktu nodrošināta, pastāvīgi uzraugot administratīvo slogu un regulāri aprēķinot neiekasētā PVN apmēru.